

Часто ся разговарямы за Балтійски Словяне, отъ кои сега ся останали яко малцина; напротивъ, не си даже припомиямы за многочисленное Словянско племя що населява: цѣла Българіѣхъ, Македоніѣхъ, Оракіѣхъ, разны страны въ Тессаліѣ, Албаніѣ и почти цѣлой Бессарабіѣ. Азъ думамъ за Българскій народъ.

Еще въ 1771 години Шлецеръ доказвалъ, че е необходимо за сички Европейски учены мжжи да имжтъ еднѣ грамматицѣ и рѣчицѣ Български « Двѣ тыѣ, казвалъ той, треба да сж за « исторія весма важны. Може бы въ языка днешныхъ Българъ да сж уцѣлѣли думы, кои бы « ны договѣдили, какъвъ народъ сж были древны тѣ не Словянскы Българы.

Всѣкій бы ся съгласилъ съ исканье Шлецеро, като за единъ Европейски ученъ мжжъ, да е основателно миѣніе му, за това повече, защо изъ всички Словянскы племена едни само Българы не сж имали ни своѣхъ граматикѣхъ, ни свой словарь; ако той и напраздно ся надѣвалъ въ Българскомъ языкѣ да найде пжтеки и бѣлезы на нѣкои Българе не Словяне. Но какво и да е на Шлецеро понятие, никой до сега не обърналъ вниманье си за това нѣколкомилионное племя.